

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 6C/72/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5314203739
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Anna Holeščáková
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2016:5314203739.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Čadca sudkyňou Mgr. Annou Holeščákovou v právnej veci navrhovateľa: PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zas. Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, proti odporkyni M. C., nar. X.X.XXXX, bytom Č., v konaní zastúpená súdom ustanoveným opatrovníkom Mesto Čadca, o zaplatenie 1 562,85 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Navrhovateľ sa návrhom zo dňa 15.12.2013, doručeným súdu dňa 11.4.2014, domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil odporkyni povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 1562,85 € spolu s 9% ročným úrokom z omeškania od 7.1.2010 až do zaplatenia a náhrady trov konania titulom súdneho poplatku za návrh a titulom právneho zastúpenia. Svoj návrh odôvodnil tým, že s odporkyňou uzatvoril dňa 22.4.2008 Zmluvu o revolvingovom úvere č. 8200009611, na základe ktorej poskytol odporkyni úver vo výške 923,43 €. Poskytnutý úver spolu s úrokom sa odporkyňa zaviazala splatiť v 24 mesačných splátkach vo výške 67,95 € v termínoch splatnosti dohodnutých v zmluve. V súlade s ustanovením zmluvy poskytol navrhovateľ odporkyni revolving 22.7.2009 vo výške 815,40 €, ktorý sa zaviazala odporkyňa uhradiť v 12 mesačných splátkach po 67,95 € v termínoch splatnosti podľa nového splátkového kalendára. Odporkyňa sa dostala do omeškania s úhradou 14. splátky úveru, navrhovateľ preto podľa § 565 Občianskeho zákonníka uplatnil okamžitú splatnosť úveru v sume 1970,55 € dňa 7.1.2010, pričom odporkyňa zaplatila napokon len sumu 407,70 €.

Navrhovateľ si zároveň uplatnil úrok z omeškania s poukazom na § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a nariadenie vlády č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom k prvému dňu omeškania.

Odporkyni súd ustanovil opatrovníka na hájenie jej záujmov podľa § 29 O.s.p., nakoľko jej pobyt bol iba Mesto Čadca.

Súd vo veci nariadil pojednávanie na ktoré sa nedostavil navrhovateľ a ani právny zástupca navrhovateľa, pričom navrhovateľ svoju neúčast' ospravedlnil. Pojednávanie sa zúčastnil opatrovník odporkyne. Súd pojednával v neprítomnosti navrhovateľa a právneho zástupcu navrhovateľa postupom podľa § 101 ods. 2 O.s.p.

Opatrovník na pojednávaní navrhol návrh navrhovateľa zamietnuť, nakoľko nárok navrhovateľa považuje za premlčaný.

Súd ďalej vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom spisu sp. zn. 6C/72/2014, najmä návrhom navrhovateľa čl. 1 a nasl., žiadosťou o poskytnutie revolvingového úveru, zmluvou o revolvingovom úvere čl. 3, zmluvnými dojednaniami zmluvy o revolvingovom úvere čl. 4, oznámením o schválení úveru čl. 6, kartou klienta čl. 7 a z vykonaného dokazovania súd zistil nasledovný skutkový a právny stav.

Navrhovateľ ako veriteľ a odporkyňa ako dlžník uzavreli dňa 23.7.2008 Zmluvu o revolvingovom úvere č. 8200009611, na základe ktorej navrhovateľ poskytol odporkyni revolvingový úver vo výške 923,43 € (28000,- Sk), ktorý sa odporkyňa zaviazala splácať v 36 mesačných splátkach vo výške 67,95 €. Odporkyňa v bode 6) zmluvy mala schválený revolvingový úver vo výške 923,43 € (28000,- Sk), ktorú sumu sa zaviazala splácať taktiež v mesačných splátkach po 67,95 €, pričom podľa karty klienta reálne bola odporkyni poskytnutá suma 1589,89 € a z tejto sumy odporkyňa vrátila - splatila navrhovateľovi 1291,05 €. Navrhovateľ odporkyni v oznámení zo dňa 29.11.2009 oznámil, že je v omeškaní s úhradou splátok 14, 15, 16 a suma omeškaných splátok predstavuje 203,85 €. Zásielku adresovanú odporkyni

od navrhovateľa si odporkyňa neprevzala a táto sa vrátila navrhovateľovi 28.12.2009. Obsahom tejto zásielky malo byť podľa označenia na obálke zosplatenie revolvingového úveru.

Podľa § 488 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok. Podľa § 489 OZ záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka (ďalej len „OBZ“) zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 499 OBZ za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

Podľa § 23a ods. 1 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa (ďalej len „zák. č. 634/1992 Zb.“)(v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy) spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

Podľa § 52 ods. 1 - 3 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy)spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 565 OZ ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

Podľa § 2 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy) na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme, b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premĺči, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až110).

Na premĺčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premĺčania dovoľá, nemožno premĺčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 OZ, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premĺčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 2 písm. a) a b) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa (ďalej len „zák. č. 250/2007 Z. z.“) na účely tohto zákona sa rozumie

a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, zamestnania alebo povolania,

b) predávajúcim osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti alebo povolania, alebo osoba konajúca v jej mene alebo na jej účet.

Podľa § 5b zák. č. 250/2007 Z. z. orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premĺčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Súd na základe vykonaného dokazovania a po zhodnotení jeho výsledkov dospel k záveru, že návrh nie je dôvodný. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že medzi navrhovateľom a odporkyňou bola uzavretá zmluva o revolvingovom úvere, ktorou navrhovateľ ako veriteľ poskytol odporkyni ako dlžníkovi spotrebiteľský úver. Právny vzťah medzi účastníkmi založený predmetnou úverovou zmluvou je právnym vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou a je nevyhnutné posudzovať ho nielen podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka. Právna úprava v ustanovení § 5b zák. č. 250/2007 Z. z. bola zavedená zákonom č. 102/2014 Z. z. s účinnosťou od 01.05.2014, pričom vo vzťahu k tejto právnej úprave neboli prijaté žiadne prechodné ustanovenia. Uvedené ustanovenie je pritom ustanovením

procesným, keď orgánu rozhodujúcemu o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy (a teda aj súdu) ukladá povinnosť prihliadať na premlčanie aj bez vznesenia námietky premlčania zo strany spotrebiteľa, a preto sa súd najskôr zaoberal

Súd vychádzal aj z toho, že v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa účinného v čase uzatvorenia zmluvy (§ 23a zák.č. 634/1992Zb.) sú spotrebiteľskými zmluvami aj zmluvy uzavreté podľa Obchodného zákonníka, a že právny vzťah medzi účastníkmi založený predmetnou zmluvou je nevyhnutné posudzovať podľa predpisov občianskeho práva. S poukazom na vyššie uvedené a vychádzajúc zo zásady lex specialis derogat legi generali, podľa ktorej špeciálna právna úprava, ktorou v danom prípade sú ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, ako aj ustanovenia zákona č. 258/2001 Z.z., má prednosť pred všeobecnou úpravou, súd vyhodnotil zmluvný vzťah medzi účastníkmi konania podľa ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a príslušných ustanovení zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. V tejto súvislosti súd ďalej poukazuje na to, že pri uzatváraní zmluvy navrhovateľ ako dodávateľ konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a odporca ako spotrebiteľ takto nekonal, je preto nepochybné, že zmluva je svojím charakterom zmluvou spotrebiteľskou, teda je preto potrebné aplikovať spotrebiteľské právo, a v rámci neho ustanovenia Občianskeho zákonníka a zákona na ochranu spotrebiteľa. Vyššie citované ustanovenie § 5b zák. č. 250/2007 Z. z. je špeciálnym ustanovením k ustanoveniu § 100 ods. 1 OZ, a je treba aplikovať ho prednostne v prípade nároku uplatneného zo spotrebiteľskej zmluvy, ktorým je aj nárok uplatnený v tomto konaní.

Keďže navrhovateľom uplatnený nárok je nárokom zo spotrebiteľskej zmluvy, je súd v zmysle § 5b zák.č.250/2007 Z. z. povinný z úradnej povinnosti skúmať, či nedošlo k premlčaniu nároku žalobcu, a teda prihliadnuť na premlčanie ex offa, teda aj bez toho, aby sa opatrovník odporkyne sa premlčania dovoľával. Premlčanie je kvalifikované uplynutie času, ktorý uplynul bez toho, že by právo bolo vykonané. Premlčaním právo nezaniká, iba sa oslabuje a trvá ďalej vo forme naturálneho záväzku, čo znamená, že jeho uplatniteľnosť je obmedzená na dobrovoľné splnenie zo strany povinného subjektu. Účelom premlčania je tak jednak stimulovať subjekty k včasnému vykonaniu subjektívnych občianskych práv, jednak zamedziť tomu, aby dlžníci neboli ohľadom svojich povinností vystavení po časovo neurčitú dobu donucujúcemu zákroku zo strany súdov. Navrhovateľ využil svoje právo veriteľa a vyhlásil okamžitú splatnosť úveru dňa 7.1.2010, čo znamená, že v tento deň sa stali splatnými aj splátky, ktoré sa mali stať splatnými až po tomto dátume. Vychádzajúc z uvedeného dátumu, žalobca si mohol uplatniť svoj nárok na súde už dňa 8.1.2010, pričom dňa 8.1.2013 uplynula všeobecná trojročná premlčacia doba. Súd pritom poukazuje na to, že aj v prípade, že by k okamžitému zosplatneniu nedošlo, z dôvodu konečnej splatnosti úveru, ktorá mala nastať dňa 14.7.2010 by začala plynúť premlčacia doba dňa 15.7.2010 a uplynula by dňa 15.7.2013. Žalobca podal žalobu na súde dňa 11.4.2014, teda v čase, keď bol celý jeho nárok zo zmluvy o revolvingovom úvere premlčaný. Nakoľko súd bol povinný aplikovať ustanovenie § 5b zák. č. 250/2007 Z. z. ako právnu normu s poukazom na absenciu prechodného ustanovenia k tejto úprave, a teda bol povinný prihliadnuť na premlčanie nároku vznesenej opatrovníkom odporkyne (pokiaľ by ju nevzniesol tak i voči spotrebiteľovi ex offa), súd na túto skutočnosť prihliadol a dospel k záveru, že z dôvodu premlčania nároku žalobcu nebolo možné mu uplatnený nárok priznať, a preto súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 OSP s poukazom na § 151 ods. 1 OSP a úspešnej odporkyne trovy nepriznal, nakoľko jej podľa obsahu spisu žiadne nevznikli a opatrovník trovy konania ani nežiadal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia tohto jeho písomného vyhotovenia, prostredníctvom podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Žiline (§ 201, § 204 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP - z podania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané a datované) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie, alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 OSP). Odvolanie možno odôvodniť len dôvodmi uvedenými v § 205 ods. 2 OSP. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 OSP).

Podľa § 205 ods. 2 OSP odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Doručený rozsudok, ktorý už nemožno napadnúť odvolaním, je právoplatný (§ 159 ods. 1 OSP). Výrok právoplatného rozsudku je záväzný pre účastníkov a pre všetky orgány; ak je ním rozhodnuté o osobnom stave, je záväzný pre každého (§ 159 ods. 2 OSP). Rozsudok je vykonateľný, len čo uplynie lehota na plnenie (§ 161 ods. 1 OSP). Ak nie je v rozsudku uložená povinnosť na plnenie, je rozsudok vykonateľný, len čo nadobudol právoplatnosť (§ 161 ods. 2 OSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (č. 233/1995 Z. z.).